

[Hauch.]

fremme denne sag. Jeg må med det kendskab, jeg har til sagen, beklage at måtte sige til den højtærede handelsminister, at det var en for ham selv og hans ministerium lidt for elskværdig fremstilling, han her fandt lejlighed til at udfolde. Forholdet er jo det, at vi har kunnet lave denne forretning, og den er blevet sinket uge efter uge, måned efter måned, på grund af modvilje — det tør jeg sige, for det er jeg i stand til at bevise — fra det høje handelsministeriums side. Jeg tør ikke sige, om det er i første række fra den højtærede handelsminister, men ellers er det i hvert fald fra det kontorapparat, som den højtærede handelsminister råder over. Det har altid været uhyre besværligt for os at få gennemført disse forretninger, og de er ikke gennemført i det omfang, som der har været mulighed for.

Når den højtærede handelsminister dernæst siger, at det er forretningsfolkene og landmændene, der her skal komme til rette, må jeg så spørge: Hvad er det for en betragtning? Landmændene står og kan sælge hestene, de står og kan få en betaling for disse heste i form af briketter, som de er ganske tilfredse med, dersom de kan få lov til selv at distribuere disse briketter. Det kan de ikke på grund af de beslutninger, der tages fra handelsministeriets side, og den højtærede handelsminister må ikke være blind for, at han derved forhindrer eller sinker gennemførelsen af en forretning, hvorom han selv her for et øjeblik siden sagde, at det var en selvfølge, at det var en god forretning. Den højtærede handelsministers betragtning er en fuldkommen kinesisk betragtning. Når vi står og kan sælge hestene, som vi har vanskeligt ved at skaffe foder til — i hvert fald kunne foderet anvendes på anden måde —, og vi kan skaffe briketter til en pris, som vi er villige til at tage fra hesteeksportudvalgets side, og som vi selv vil distribuere, om så skal være, kan det ikke nytte noget, at den højtærede handelsminister her vil fremstille sig selv som en engel i forbindelse med det spørgsmål; for man kunne jo bare lade dem lave deres forretning og lade dem selv distribuere briketterne, så var sagen løst. Men i stedet derfor ønsker den højtærede handelsminister at sidde som den kinesiske mandarin i toppen af det hele og diktere, hvordan man skal

forholde sig, og samtidig forsinkes sagen og forhindres måske til slut.

Den højtærede handelsminister antydede, at han ville arbejde for sagen. Jeg tror ham, når han siger det, og jeg ønsker ham held og lykke til at få den igennem, ikke for 100 000 t briketteres vedkommende, men for væsentligt mere, som vi er i stand til at skaffe os for de heste, som vi har her i landet, og som vi ingen brug har for. Jeg synes ikke, det er helt fornuftigt af den højtærede handelsminister at fremstille sig selv som en ivrig arbejdsbi i forbindelse med ordningen af denne sag, da det faktiske forhold er det, at det er i handelsministeriet og ikke i landbrugsministeriet og de andre ministerier, vi har mødt den modstand, som har forsinket gennemførelsen af denne sag. Den højtærede handelsminister skal ikke have lov til her uimodsagt at give en fremstilling af denne sag som den, han her har givet.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Krag): Jeg må beklage, at det er mig umuligt at være enig med det ærede medlem hr. Hauch i den fremstilling, der gives af disse hesteforretninger. Det er rigtigt, at vi, hver gang vi har haft disse forretninger, har haft store vanskeligheder ved at få dem i orden, og det er rigtigt, at forretningerne hver gang er blevet forsinket. Men vanskelighederne og forsinkelsen skyldes udelukkende de priskrav, der er stillet fra hesteeksportørerne, det vil jeg meget gerne have lov at fremføre.

Når jeg har sagt, at jeg forlangte, at der skulle være enighed mellem hesteeksportørerne og briketimportørerne, er dette ikke noget usædvanligt eller urimeligt forlangende, det er den måde, varebytteforretninger altid ordnes på. Normalt kommer vi fra myndighedernes side først ind i en varebytteforretning i det øjeblik, der er enighed mellem eksportører og importører; så møder disse med det fuldt færdige forslag og siger: her har vi et udkast til en varebytteforretning, som vi gerne vil have ministeriets godkendelse af. Hvis briketfolkene og hesteeksportørerne mødte op og var enige, så ville man omgående få godkendelse, aldeles omgående.

Jeg har det samme håb som det ærede medlem hr. Hauch, at det må lykkes at få en meget stor briketimport til landet, forhåbentlig en større import end de 100 000